

תת"ע 10393/12-17 - מדינת ישראל נגד ג'ית אסחאק

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

22 ינואר 2018

תת"ע 10393-12-17 מדינת ישראל נ' אסחאק

לפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: 1 מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1 ג'ית אסחאק

הנאשם

גזר דין

רקע:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שביום 6.8.17 נהג ברכב מ.ר. 4102567 שניתנה עליו הודעת איסור שימוש ע"י קצין משטרה או שניתן עליו צו איסור שימוש על ידי בית משפט, עבירה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה.

תמצית טיעוני הצדדים:

2. ב"כ המאשימה ציין כי הנאשם אומנם הורשע בעבירה שעניינה נהיגה ברכב שהוטלה עליו הודעת אי שימוש, אולם על הפרק עבירה של נהיגה בזמן פסילה בהיותה מצויה תחת אותה הוראת סעיף. על פי בנסיבות אלו יש לקבוע את מתחם הענישה בהתאם לעבירה של נהיגה בפסילה, המחייבת הטלת פסילה בפועל לצד רכיבי ענישה של פסילה על תנאי וקנס. עוד הוסיף, כי לנאשם רישיון נהיגה משנת 1996 ולחובתו עבר הכולל 64 הרשעות קודמות ביניהן עבירות דומות כשהאחרונה שבהן משנת 2001. בנסיבות אלו עתר להטלת פסילה בפועל למשך 3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

3. ב"כ הנאשם הדגיש את נטילת האחריות בהזדמנות הראשונה. על פיו העבירה אותה ביצע הנאשם היא תוצאה של פרשנות מוטעית מצדו לגבי הודעת איסור השימוש. עניין זה למד הוא מתגובת הנאשם בשטח בהתאם למסמך נ'1.

ביחס לעבירה ציין, כי בשטח יוחסה לנאשם עבירה בניגוד לסעיף 57 (א) (ג) לפקודה שתוקנה לאחר מכן עם הגשת כתב האישום לסעיף 67 לפקודה. על פיו הוראת סעיף זה מתייחסת לסייפת הסעיף שעניינה "נהיגה בניגוד לתנאים", ולא כפי שנטען על ידי המאשימה, מכוח נהיגה בפסילה אליו מתייחס חלקו הראשון של הסעיף. בנסיבות אלו אין חובה להטלת פסילה בפועל וזאת גם משום גיליון הרשעותיו שאינו כולל עבירה דומה, למעט זו אליה הפנה ב"כ המאשימה משנת 2001 הכוללת הוראת חיקוק שונה. ב"כ הנאשם הוסיף, כי גם משום איסור

השימוש שהוטל על הרכב למשך 60 יום וכן הוצאות אחסנה כבדות שהוטלו על הנאשם, נכון במקרה זה להסתפק בפסילה על תנאי קצרה וקנס כספי לצידה.

דין:

4. על פי סעיף 67 לפקודה:

"מי שהודע לו שנפסל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתוקפה הוא נוהג ברכב שנהיגתו אסורה בלי רישיון לפי פקודה זו, או מי שנוהג בניגוד לתנאים שנוספו ברישיונו כל עוד הם בתוקפם, או מי שהודע לו כי נפסל מלהחזיק ברישיון רכב וכל עוד הפסילה בתוקפה הוא משתמש באותו רכב או מרשה להשתמש בו, או מי שנהג או הרשה לאחר לנהוג ברכב בניגוד להודעת איסור שימוש או צו איסור שימוש, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס מאה אלף לירות, או שני העונשים כאחד".

לשון הסעיף ברורה היא, והיא אינה יוצרת זיקה בין "נהיגה בפסילה" לבין "נהיגה ברכב בניגוד להודעת איסור השימוש". הסעיף נוקט במינוח "נהיגה בפסילה" ונהיגה בניגוד לתנאים". יתר על כן, עובדות כתב האישום כמו גם המסמך שסומן נ'1 מבססים זאת, ובמצב דברים זה לא ניתן לטעון על בסיס מסגרת עובדתית שונה. אוסיף, כי לתביעה פתוחה הייתה הדרך לנסח את כתב האישום באופן שתיוחס לנאשם עבירה בניגוד לסעיף 308 (ד) לפקודה, וכך נעשה בדרך כלל.

אכן עבירה בניגוד לסעיף 308 (ד) נושאת בצידה עונש פסילת מינימום למשך 3 חודשים, יחד עם זאת במהות איני סבור שמצב דברים זה שבפנינו שונה בתכלית, וצריך להוביל לתוצאה אליה עותרת ההגנה. העבירה בה הורשע הנאשם חמורה דיה, ויש בעובדות המתוארות באישום כדי לבסס מסקנה דומה לכך שהנאשם יצר סיכון משמעותי למשתמשי הדרך, באותו אופן לו הייתה מיוחסת לו עבירה בניגוד לסעיף 308 (ד) לפקודה. בנסיבות אלו אותם שיקולים החלים על העבירה המקבילה רלבנטיים גם בענייננו.

5. באשר לטענת ההגנה בדבר הפרשנות המוטעית אותה נתן הנאשם הנלמדת מתגובתו בשטח, הרי שראיתי לדחותה. בעניין זה אפנה לשתי התגובות הסותרות זו את זו. (ראו נ/1 אל מול נ/2).

6. הנאשם מחזיק ברישיון משנת 1996 ולו עבר תעבורתי הכולל 64 הרשעות קודמות בעבירות מגוונות בהן "קלות ראש", עבירות מהירות ועבירות נוספות. הנאשם הורשע בחודש יוני 2017, וקיימות לחובתו שתי עבירות מהשנים 2001-2002 שעניינן "איסור שימוש" בניגוד לסעיף 308 (ד) בגין נפסל למשך 3 חודשים. מחד מלמד הרישום שעל הפרק נהג המבצע עבירות רבות, ומאידך אותן עבירות דומות הינן ישנות מאוד. בנסיבות אלו איני סבור שנכון יהיה לקבוע את רף הענישה בהתאם לפסילת המינימום הקבועה בסעיף המקביל כפי שהתבקש, אלא לצמצמה למסגרת פסילה קצרה ביותר.

על יסוד דברים אלה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 30 ימים. הנאשם יפקיד את רישיונו לא יאוחר מיום 18.3.18 במזכירות בית המשפט.

תשומת לב הנאשם כי העונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הינו מאסר בפעול.

אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסכום של 1500 שאותם יישא בנוסף לכל עונש מאסר אחר שהוטל עליו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים החל מיום 18.3.18.

הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3000 ₪ להימנע מביצוע העבירה בה הורשע או עבירה בניגוד לסעיף 308 (ד) וזאת למשך 3 שנים מהיום.

ההתחייבות יכול ותיחתם במשרדי הסגור ותועבר למזכירות בית המשפט בתוך 30 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ו' שבט תשע"ח, 22 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.